

שלחת קלפונים, הרי שבטקויו ישראל שיגרה משלחת של סור: מטוס היה הנושא המרכזי של מה כדאי לקנות, ואיפה לא היה במוכרות קטנות או ליתר לרובים. הסחורה שדובר חרה יקרה. מכשירי רדיו, מקי כשירים חשמליים, בדים ומר: החתיקים, במיוחד, גילו בקי מ מפליאה.

איפוא, שמיד עם הגיע הנבחרת הצעד הראשון של ההנהלה: נסיעה בחורה, לשביעות רצון קנים. לפי ההסדר החדש, במקום 13 ביוני, דרך הקוטב הצפוני, לתחזור באיחור של שבוע, שבוע זה היו צריכים לנצל הבריטית, שם נמכרים ה' וקשים ביותר בעולם, במחירים נר, כי אין משלמים שם מסים. גו אשר אפשר היה לצפות ממנו ווד תופעות בלתיספורטאיות מבעלי הנסיון הדרכה בשטח זה. ערך בעצמו רשימה של כל קנות מכשירי רדיו גיידים, כדי הקניות. "זה ימנע מהם הת- מרין את מעשהו, במבוכה.

★ ★ ★

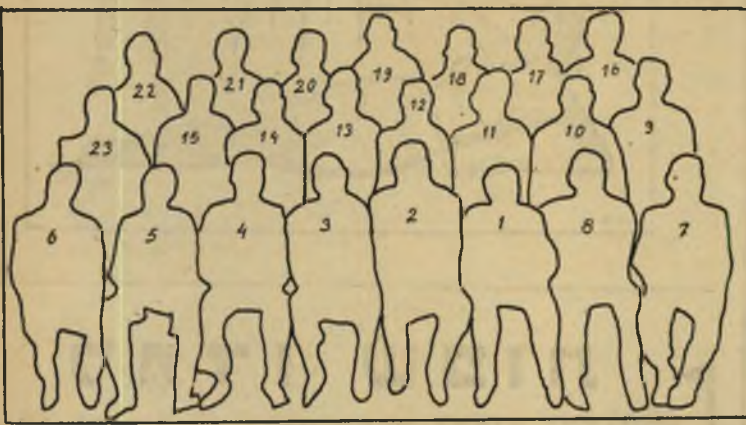
שני הנצחונות

שחק נגד נבחרת פרס. התוצאה — עוררה שמחה רבה בישראל. ב של אותו יום שפעו גאחה ישחקים עצמם אינם מתגאים ישב. כולם עד אחד בטוחים, זיה להבקיע לפחות מספר כפול השני — 2:1 — על סינגפור תה גאחה בישראל. אפשר היה תוצאה נוספת של ניהול מק של הנבחרת. אולם מי שהיה לספר אחרת:

שום תדריך מקצועי לשחקנים, חקים הדברים האלמנטריים ביר. השחקנים לא ידעו אם יש שחקנים יריבים שמירה אישית, בשמירת השטח; שאסור, למשל, מסירות קצרות, בגלל זריזותם השחקנים האסיאתיים; שאסור ל- צביר מסירה חוזרת ביד, בגלל גרם

גיבורי העלילה

זהו התצלום הרשמי של המשלחת הישראלית, בגן ה' מלון שלה בטוקיו. במרכז יושבים חברי ההנהלה: המר- כיב שמואל סוחר (1), ראשי המשלחת מיכאל אלמוג (2) וזלמן קליאוס (3), המאמן משה וארון (4), השחקנים: משה חלדי (5), רפי לוי (6), יצחק נחמיאס, אשר בגללו איים קליאוס לפוצץ את הקבוצה (7), השוער אברהם בנדורי (8), עומדים, בשורה התיכונה: מטיל הכידון ברוך פינברג (9), בועז קופמן (10), גדעון טיש (11), יוסף גולדשטיין (12), נחום סטלמן (13), שייע גלור (14), זכריה לרבי (15), בשורה העליונה: שאול תניה (16), אמציה לבקוביץ (17), נוח רוניק (18), שופט הכדורגל אהרן ורנר (19), שלמה נהרי (20), הודף כדור-הברז אורי זוהר (21), אהרן אמר (22), יעקב חודורוב (23). חנוך מורדוכוביץ אינו מופיע בתמונה, לאחר שנפצע ימים אחדים לפני כן, במישחק נגד נבחרת סינגפור.

ביום יותר לעשות זאת, בהסתגלות יחיד. אילו נשאר רוב שחקני ישראל מרוכזים בצידים הם של המיגרש, היו גם מאלצים את הקבוצה הסניית לרפות את הגנתה, לש לוח את חלוציה ורציה אחרי הכדור. לפחות עד מחצית המיגרש. בצורה זו היה שוב נפתח המישחק ונוצרים המרחבים לתמרון ולמשחק תנופה מתוכנן.

תוצאת האסטרטגיה של סוחר לא איחרה לבוא. נבחרת ישראל הסתכנה במערבולת אנושית חסרת-תנופה מול השער הסיני, בעוד שהשער הישראלי הושאר כמעט חשוף לגמרי. שני חלוצים סיניים ניצלו כדור מקרי שנפלט מחוץ לפקעת הגנתה המרו- כזה, פרצו אתו אל השטח הישראלי ה' חשוף, הבקיעו את השער השני. גם או לא שונתה הטקטיקה של סוחר. גורל המישחק נחרץ.

★ ★ ★

ריב בהנהלה

נדהמים ביותר היו השחקנים עצ- מם. הם עלו על המיגרש בטוחים — אולי יותר מדי — בעליונותם. הם ירדו מן המיגרש חפזי-ראש, ועד לשעות המאוחרות של אותו לילה הסתגרו מבוישים בחוריהם. ההמשך המובן מאליו ברצו זה היה צריך להיות: שכירת המטוס הראשון החוזר ה' ביתה. לכך היתה צריכה לדאוג ההנהלה. אך ההנהלה עצמה היתה שקועה בעניינים ה' צדיים לא פחות מהשחקנים עצמם: שמו אל סוחר עסק בבילויים ובקניות; משה וא' רון הצטרף אליו; זלמן קליאוס, נציג מכה, שקע בעיסוקים מגוונים, חסרי כל קשר עם ספורט, מיכאל ("מקה") אלמוג, נציג הפונול, לא היוו אצבע למנוע את התפרקות ה' הבילה.

גם בינה לבין עצמה לא ניהלה ההנהלה יחסים תקינים. לא פעם היו השחקנים עצמם עדים להתפרצויות זעם בין חברי ההנהלה. פעם, למשל, הוזמנה המשלחת למסיבת-גן אצל אחיו של קיסר יפאן. מתוך חוסר שלי- טה של ההנהלה על אנשי המשלחת, לא יכלה לרכוש בזמן באוטובוס, והם הגיעו באיחור של שעה למסיבה. "אצלי זה לא היה קורה", לעג קליאוס לסוחר, בהיותם (המשך בעמוד 12)

וארון אם יש לו מה להוסיף. "כן", השיב המאמן, "אני רק רוצה לומר לכם דבר אחד: אם תנצחו היום, יהיו הקלות במכס כשנחזור הביתה." דבר המעיד כי מאמן הנבחרת הלאומית של ישראל ידע בדיוק מה מעסיק את שחקניו לפני התחרות.

★ ★ ★

הסיכון המקצועי

נבחרת פורמוזה לא היתה יריב חדש לכדורגלני ישראל. שתי הנבחרות כבר התמודדו קודם לכן, והפעם היו כל הסיכויים לצידה של ישראל. בדקה העשרים של המשחק הבקיעו ה' סינים את שער ישראל, בגלל טעות מקרית של נוח רוניק. לא היה בכך שום אסון, אף לא תופעה בלתי-רגילה. גם קבוצות חלשות ועלולות להבקיע שער בתחילתו של משחק, ולהפסיד לבסוף במישחק. זהו סיכון מקצועי, אשר הקבוצה חייבת לעמוד בו בשטף משחקיה.

לא היתה עדיין כל סיבה לדאגה ממשית. נותרו עוד 70 דקות של מישחק, והמאמן יכול היה כבר להתאים את מישחק קביר צתו לשיטת היריב. אילו שלט על הקבוצה ועל עצמו, היה מורה לאנשיו לשמור על קור-רוחם, ולהמשיך ולשחק כרגיל. אך נבחרת הישראלית לא וארון קבע את האסטרטגיה. נטל לידיו את התפקיד שמואל סוחר. הוא נתקף חרדה, נתן את ההוראה הגרועה ביותר שיכולה להינתן במצב זה. בטון שהחזיר בהלה בין השחקנים, הורה להם לעלות כולם על היריב, להתרכז ב' התקפה.

הסינים, אחרי השער הראשון, סגרו את שורותיהם, הצטופפו ברחבת ה'16 שלהם. כאשר נוספו להם גם שחקני הנבחרת הישראלי, היתה הצפיפות מול שערים כה גדולה, עד כי אי-אפשר היה בשום אופן לפתח את התנופה הדרושה להתקפה יעילה ולהבקעת קו-ההגנה הסבוכים.

למצב זה ישנו פתרון קלאסי, אשר כל מאמן בעל שיעור קומה מכיר אותו: על משחק הגנתי סגור יש להגיב במשחק הגנתי. אפילו קבוצה שלמה אינה יכולה להבקיע חומה בצורה של מגינים. לשני חלוצים מהירים וזריזים ישנם סיכויים טוב

ביקשו לדחוס את כל השחקנים בשטח ה' יריב — ולהבקיע שערים בכוח. משה וארון רכזו בצד המגרש, וצעק לאנשיו: "להכניס להם! תשברו אותם!" דבריו היו מלחים בניפונופידיים פראיים, אשר אפילו אלה שאינם דוברים עברית יכלו להבין את משמעותם.

היתה זו פקודת התאבדות לשחקנים כמו סטלמן, נחמיאס או חלדי. משחקם בנוי על עדינות טקטית, לא על התנגשויות מגור- שמות, ואמנם, עד מהרה, גתנה הפראות את אותותיה: גם שחקני סינגאפור לא טמנו את רגליהם בחול. אולם שני הפצו- עים הישראליים, קציר המישחק הפראי הזה — המגן מורדוכוביץ והשוער בנדורי — נפצעו וזרקו על-ידי חבריהם לקבוצה, מתוך להיטותם המופרזת לפראות. היה זה מחיר יקר מדי לנצחון כה זעום ובלתי מכריע, על קבוצה אשר נוצחה פעמיים על-ידי הפועל פתח-תקוה במסעותיו במרוח הרחוק.

★ ★ ★

"הקקות במכס"

כך התפועות השקליות הגיעו ל' נקודת-שיא. לקראת המישחק השלישי, נגד נבחרת סין הלאומית. באותו לילה ניגש וארון לאנשיו, כמה דקות לפני השעה 11, הודיע על כיבוי אורות. באחד החדרים ישבו כמה שחקנים שקועים במישחק פוקר. כאשר הודיע וארון על כיבוי האורות, נטש בועז קופמן את המישחק, השתטח על מיטתו. יתר השחקנים לא הפסיקו את ה' מישחק. הם המשיכו לשחק עד שתיים אחרי הצות — כשהמאמן וארון עצמו משחק במקומו של קופמן.

בילויים מפרכים אלה ודומיהם דחפו, כי נראה, את מרכיב הנבחרת לשאת נאום גדוש ציונות לפני המשחק. שמואל סוחר הסביר להם מדוע חייבים הם לנצח. בדרך כלל, לפני נהוג שהמאמן עורך תדריך לשחקניו לפני המישחק, מסביר להם סופית מה תפקידם, נתן את ההוראות המקצועיות האחרונות לפני עלייתם למיגרש. רק לאחר התדריך המקצועי נמסרת רשות-הדיבור למרכיב, להשמעת כמה מילות עידוד. במקרה זה התהפכו היוצרות. שמואל סוחר נאם ארוכות על הצד הלאומי של ההופעה, ורק לאחר שדיבר שאל את משה

ואתה זריזות של היריב — ועוד עשרות הנחיות חיוניות לכל שחקן העולה למגרש. במישחק שני זה יכלה ישראל להרשות לעצמה הפסד בשיעור 3:0, מבלי לאבד את זכותה לעליה לרבע-הגמר. ניהול נבון היה מנצל הודממה כזאת להחלפת כמה משחקני המפתח, כדי לאפשר להם מנוחה וכוסר טוב יותר במישחק הקשה והמכריע נגד סין שגם הוא רק השלישי מבין חמשת המשחקים שנועדו לישראל במשך שבוע אחד בלבד. במקומם אפשר היה לבחון את כושי רב של שחקנים שלא ניתן להם להופיע במשחק הראשון — ושהוכנסו ללא מיבחן במישחק השלישי.

אפשר היה, למשל, להציב את חודורוב בשער במישחק זה, ולא בשלישי, כדי לבחון את צדקת טענתו שהוא פצוע ואינו יכול לשחק, ולא להסתכן בהכנסתו ישר למשחק השלישי. אפשר היה להחליף את המגן השמאלי חנוך מורדוכוביץ, שהצטיין במישחק הראשון ונפצע במישחק השני, ה' בלתי-מכריע, ובכך נמנע ממנו להשתתף ב' מישחק השלישי.

★ ★ ★

"תשברו אותם!"

הנהלה נקטה בקו אחר לגמרי. מתוך נסיון לצבור שערים ככל האפשר, לא זו בלבד שלא נתנה הודממה לנבחרת לשחק מישחק קל, אלא שהדפה אותה למשחק קשה במיוחד. כל האמצעים נראו כשרים בעיני מרכיבי הקבוצה. במקום לנהל משחק פתוח, טקטי וטכני, בו היו כל היתרונות לצד הישראליים,